Ovaj je dokument samo dokumentacijska pomoć za čiji sadržaj institucije ne preuzimaju odgovornost.

►**B**

DIREKTIVA VIJEĆA 96/82/EZ

od 9. prosinca 1996.

o kontroli opasnosti od teških nesreća koje uključuju opasne tvari

(SL L 10, 14.1.1997., str. 13)

Promijenila:

		Službeni list		
		br.	stranica	datum
►**M1**	Uredba (EZ) br. 1882/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. rujna 2003.	L 284	1	31.10.2003
►**M2**	Direktiva 2003/105/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2003.	L 345	97	31.12.2003
►**M3**	Uredba (EZ) br. 1137/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008.	L 311	1	21.11.2008
►**M4**	Direktiva 2012/18/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012.	L 197	1	24.7.2012

Napomena: Ova konsolidirana verzija sadržava upućivanja na europsku obračunsku jedinicu i/ili ECU, što se od 1. siječnja 1999. podrazumijeva kao upućivanje na euro – Uredba Vijeća (EEZ) br. 3308/80 (SL L 345, 20.12.1980., str. 1.) i Uredba Vijeća (EZ) br. 1103/97 (SL L 162, 19.6.1997., str. 1.).

▼B

DIREKTIVA VIJEĆA 96/82/EZ

od 9. prosinca 1996.

o kontroli opasnosti od teških nesreća koje uključuju opasne tvari

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 130.s stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije ([1]),

uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora ([2]),

u skladu s postupkom predviđenim u članku 189.c Ugovora ([3]),

(1) budući da se Direktiva Vijeća 82/501/EEZ od 24. lipnja 1982. o opasnostima od teških nesreća pri određenim industrijskim aktivnostima ([4]) odnosi na sprečavanje teških nesreća koje mogu biti posljedica nekih industrijskih aktivnosti i na ograničavanje njihovih posljedica za čovjeka i okoliš;

(2) budući da ciljevi i načela politike okoliša Zajednice kako su navedeni u članku 130.r stavcima 1. i 2. Ugovora i detaljno opisani u Akcijskim programima Europske zajednice za zaštitu okoliša ([5]) teže posebno očuvanju i zaštiti kvalitete okoliša i zaštiti ljudskog zdravlja putem preventivnog djelovanja;

(3) budući da su Vijeće i predstavnici vlada država članica koji se sastaju unutar Vijeća u svojoj popratnoj rezoluciji u vezi s četvrtim Akcijskim programom za zaštitu okoliša ([6]) naglasili potrebu učinkovitije provedbe Direktive 82/501/EEZ i zatražili da se direktiva revidira kako bi, prema potrebi, uključila proširenje područja njezine uporabe i veću razmjenu informacija o pitanjima između država članica; budući da peti Akcijski program, čiji je opći pristup odobrilo Vijeće i predstavnici vlada država članica koji se sastaju unutar Vijeća, u svojoj rezoluciji od 1. veljače 1993. ([7]) također zahtijeva bolje upravljanje rizicima i nesrećama;

([1]) SL C 106, 14.4.1994., str. 4. i
SL C 238, 13.9.1995., str. 4.
([2]) SL C 295, 22.10.1994., str. 83.
([3]) Mišljenje Europskog parlamenta od 16. veljače 1995. (SL C 56, 6.3.1995., str. 80.), Zajedničko stajalište Vijeća od 19. ožujka 1996. (SL C 120, 24.4.1996., str. 20.) i Odluka Europskog parlamenta od 15. srpnja 1996. (SL C 261, 9.9.1996., str. 24.).
([4]) SL L 230, 5.8.1982., str. 1. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 91/692/EEZ (SL L 377, 31.12.1991., str. 48.).
([5]) SL C 112, 20.12.1973., str. 1.
SL C 139, 13.6.1977., str. 1.
SL C 46, 17.2.1983., str. 1.
SL C 70, 18.3.1987., str. 1.
SL C 138, 17.5.1993., str. 1.
([6]) SL C 328, 7.12.1987., str. 3.
([7]) SL C 138, 17.5.1993.

▼B

(4) budući da je Komisija, s obzirom na nesreće u Bhopalu i Mexico Cityju, koje su pokazale kakva opasnost nastaje kada se opasna područja i stambeni objekti nalaze jedni blizu drugih, Rezolucijom Vijeća od 16. listopada 1989. pozvana da u Direktivu 82/501/EEZ uključi odredbe o kontroli planova korištenja prostora pri odobravanju novih postrojenja i urbanog razvoja oko postojećih postrojenja;

(5) budući da je navedenom Rezolucijom Vijeća Komisija pozvana da surađuje s državama članicama prema većem uzajamnom razumijevanju i usklađenosti nacionalnih načela i praksi u vezi s izvješćima o sigurnosti;

(6) budući da je poželjno da se prikupe iskustva stečena različitim pristupima kontroli opasnosti od teških nesreća; budući da bi Komisija i države članice trebale razviti odnose s odgovarajućim međunarodnim tijelima i za uporabu u trećim zemljama zahtijevati uspostavu mjera ekvivalentnih mjerama navedenima u ovoj Direktivi;

(7) budući da Konvencija o prekograničnim učincima industrijskih nesreća Gospodarske komisije za Europu pri Ujedinjenim narodima predviđa mjere u vezi sa sprečavanjem, pripravnosti i odgovorom na industrijske nesreće koje mogu izazvati prekogranične učinke, kao i međunarodnom suradnjom na tom području;

(8) budući da je Direktiva 82/501/EEZ predstavljala prvu fazu u postupku usklađivanja; budući da navedenu Direktivu treba revidirati i dopuniti kako bi se osigurala visoka razina zaštite u cijeloj Zajednici na dosljedan i učinkovit način; budući da je sadašnje usklađivanje ograničeno na mjere koje su potrebne za uspostavu učinkovitijeg sustava za sprečavanje teških nesreća sa široko rasprostranjenim učincima i za ograničavanje njihovih posljedica;

(9) budući da posljedice teških nesreća mogu sezati preko granica; budući da ekološke i gospodarske troškove nesreća snose ne samo pogođeni pogoni već također i navedene države članice; budući da stoga treba poduzeti mjere koje osiguravaju visoku razinu zaštite u cijeloj Zajednici;

(10) budući da se odredbe ove Direktive moraju primjenjivati ne dovodeći u pitanje odredbe Zajednice o zdravlju i sigurnosti na radnom mjestu;

(11) budući da praksa uporabe popisa u kojem su neka postrojenja navedena, a druga s jednakim opasnostima isključena, nije primjerena i može omogućiti da potencijalni izvori teških nesreća izmaknu propisima; budući da se područje primjene Direktive 82/501/EEZ mora izmijeniti tako da odredbe budu primjenjive na sve pogone u kojima su prisutne opasne tvari u dovoljno velikim količinama da predstavljaju opasnost od teške nesreće;

(12) budući da uz dužno poštovanje Ugovora i u skladu s odgovarajućim zakonodavstvom Zajednice države članice mogu zadržati ili donijeti odgovarajuće mjere za prijevozne djelatnosti na dokovima, molovima i ranžirnim kolodvorima, koji su izuzeti iz ove Direktive, kako bi se osigurala istovrijedna razina sigurnosti kakvu utvrđuje ova Direktiva;

▼B

(13) budući da prijenos opasnih tvari cjevovodima isto tako ima potencijala za uzrokovanje teške nesreće; budući da bi Komisija trebala, nakon što prikupi i ocijeni informacije o postojećim mehanizmima u Zajednici za reguliranje takvih djelatnosti i pojavi relevantnih nesreća, pripremiti komunikaciju u kojoj bi taj slučaj bio naveden zajedno s najprikladnijim sredstvom djelovanja u tom području, ako je to potrebno;

(14) budući da uz dužno poštovanje Ugovora i u skladu s odgovarajućim zakonodavstvom Zajednice države članice mogu zadržati ili donijeti mjere o odlagalištima otpada koja ne ulaze u područje primjene ove Direktive;

(15) budući da analiza teških nesreća koje su prijavljene u Zajednici pokazuje da je većina tih nesreća posljedica nedostataka pri upravljanju i/ili organizaciji; budući da stoga treba na razini Zajednice utvrditi osnovna načela za sustave upravljanja, koji moraju biti prikladni za sprečavanje i kontrolu opasnosti od teških nesreća i ograničavanje njihovih posljedica;

(16) budući da razlike u pravilima za inspekcijski nadzor pogona koji obavljaju nadležna tijela mogu dovesti do različitih razina zaštite; budući da na razini Zajednice treba utvrditi ključne zahtjeve s kojima se moraju uskladiti sustavi inspekcijskog nadzora u državama članicama;

(17) budući da bi operater trebao, kako bi pružio dokaze da je učinjeno sve potrebno za sprečavanje teških nesreća, pripremu planova intervencija te mjera odgovora, u slučaju pogona u kojima su opasne tvari prisutne u značajnim količinama, pružiti nadležnom tijelu informaciju u obliku izvješća o sigurnosti koje sadrži pojedinosti o pogonu, postojećim opasnim tvarima, postrojenju ili skladišnim prostorima, mogućim teškim nesrećama i raspoloživim sustavima upravljanja, kako bi se spriječio i smanjio rizik od teških nesreća i omogućilo poduzimanje potrebnih mjera za ograničavanje njihovih posljedica;

(18) budući da bi morali, kako bi se smanjili rizici od domino efekta ako su pogoni tako smješteni ili tako blizu skupa da se zbog toga povećava vjerojatnost i mogućnost teških nesreća ili se njihove posljedice mogu pogoršati, imati odredbu o razmjeni odgovarajućih informacija i suradnji pri obavješćivanju javnosti;

(19) budući da bi radi promicanja pristupa informacijama o okolišu javnost trebala imati pristup izvješćima o sigurnosti koje izrađuju operateri, a osobe koje bi mogla pogoditi teška nesreća trebale bi dobiti dovoljno informacija o tome kako pravilno postupiti u tom slučaju;

(20) budući da radi osiguranja u slučaju iznimnih događaja u pogonima u kojima su opasne tvari prisutne u znatnim količinama treba izraditi vanjske i unutarnje planove intervencija i uspostaviti sustave koji će osigurati testiranje i prema potrebi revidiranje tih planova te njihovu provedbu u slučaju da dođe ili bi moglo doći do teške nesreće;

▼B

(21) budući da se s osobljem pogona treba posavjetovati o unutarnjem planu intervencija, a s javnošću o vanjskom planu intervencija;

(22) budući da za osiguranje veće zaštite za stambena područja, područja za pretežnu javnu uporabu i područja od posebnog značenja za očuvanje prirode ili posebno osjetljiva područja, u politici korištenja prostora i/ili drugim odgovarajućim politikama koje se primjenjuju u državama članicama treba dugoročno voditi računa o potrebi održavanja odgovarajuće razdaljine između takvih područja i objekata koji predstavljaju takve opasnosti te u slučaju postojećih objekata voditi računa o dodatnim tehničkim mjerama tako da se rizici za ljude ne povećaju;

(23) budući da operater mora, kako bi osigurao da su poduzete odgovarajuće mjere odgovora na nesreću ako dođe do teške nesreće, odmah obavijestiti nadležna tijela i dostaviti im potrebne informacije kako bi mogla procijeniti učinak takve nesreće;

(24) budući da države članice za osiguranje razmjene informacija i sprečavanje sličnih nesreća u budućnosti moraju dostaviti Komisiji informacije u vezi s teškim nesrećama koje se dogode na njihovom državnom području, tako da Komisija može analizirati opasnosti koje su s njima povezane, upravljati sustavom za distribuciju informacija u vezi s posebno teškim nesrećama i poukama izvučenima iz njih; budući da ta razmjena informacija mora uključivati i neplanirane događaje koji su mogli uzrokovati nesreće, ali nisu („nesreće koje su se umalo dogodile”), za koje države članice smatraju da su od posebnog tehničkog interesa za sprečavanje teških nesreća i ograničavanje njihovih posljedica,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Cilj

Cilj je ove Direktive sprečavanje teških nesreća u koje su uključene opasne tvari i ograničavanje njihovih posljedica za čovjeka i okoliš s ciljem osiguranja visokih razina zaštite u cijeloj Zajednici na dosljedan i učinkovit način.

Članak 2.

Područje primjene

1. Ova se Direktiva primjenjuje na pogone u kojima su prisutne opasne tvari u količinama koje su jednake ili veće od količina navedenih u Prilogu I. dijelovima 1. i 2., stupcu 2., s iznimkom članaka 9., 11. i 13. koji se primjenjuju na sve pogone u kojima su prisutne opasne tvari u jednakim ili većim količinama od količina navedenih u Prilogu I. dijelovima 1. i 2., stupcu 3.

Za potrebe ove Direktive „prisutnost opasnih tvari” znači stvarnu ili očekivanu prisutnost takvih tvari u pogonu ili prisutnost takvih tvari za koje je vjerojatno da mogu nastati tijekom gubitka kontrole nad industrijskim kemijskim procesom, u količinama koje su jednake ili veće od graničnih vrijednosti iz dijelova 1. i 2. Priloga I.

▼B

2. Odredbe ove Direktive primjenjuju se ne dovodeći u pitanje odredbe Zajednice o radnom okruženju i posebno ne dovodeći u pitanje Direktivu Vijeća 89/391/EEZ od 12. lipnja 1989. o uvođenju mjera za poticanje poboljšanja sigurnosti i zdravlja radnika na radu ([1]).

Članak 3.

Definicije

Za potrebe ove Direktive:

1. „pogon” znači cijelo područje koje je pod kontrolom operatera i u kojem su prisutne opasne tvari u jednom ili više postrojenja, uključujući zajedničku ili s njima povezanu infrastrukturu ili djelatnosti;

2. „postrojenje” znači tehnička jedinica unutar pogona u kojoj se proizvode, upotrebljavaju ili skladište opasne tvari ili se njima rukuje. Izraz uključuje svu opremu, konstrukcije, cjevovode, strojeve, alate, privatne sporedne kolosijeke, dokove, pristaništa za istovar za potrebe postrojenja, gatove, skladišta ili slične konstrukcije, plutajuće ili drukčije, potrebne za rad postrojenja;

3. „operater” znači svaka fizička ili pravna osoba koja upravlja pogonom ili postrojenjem ili je njegov vlasnik ili mu je nacionalnim zakonodavstvom dana ovlast donošenja gospodarskih odluka za tehnički rad pogona ili postrojenja;

4. „opasna tvar” znači tvar, mješavina ili pripravak naveden u Prilogu I. dijelu 1. ili tvar, mješavina ili pripravak koji ispunjava kriterije navedene u Prilogu I. dijelu 2. koji je prisutan kao sirovina, proizvod, nusproizvod, ostatak ili međuproizvod, uključujući one tvari za koje se može razumno pretpostaviti da mogu nastati pri nesreći;

5. „teška nesreća” znači događaj poput veće emisije, požara ili eksplozije koji su posljedica nenadziranih događaja u tijeku rada pogona, koje obuhvaća ova Direktiva, koji odmah ili naknadno, unutar ili izvan pogona, uzrokuje ozbiljnu opasnost za zdravlje ljudi i/ili za okoliš i koji uključuje jednu ili više opasnih tvari;

6. „opasnost” znači bitno svojstvo opasne tvari ili fizičko stanje koje ima potencijal uzrokovanja štete za zdravlje ljudi i/ili okoliš;

7. „rizik” znači vjerojatnost da će pod određenim okolnostima u određenom razdoblju nastati određene posljedice;

8. „skladištenje” znači prisutnost količine opasnih tvari za potrebe skladištenja, pohrane na sigurno ili držanja zaliha.

Članak 4.

Iznimke

Ova Direktiva ne primjenjuje se na:

(a) vojne objekte, postrojenja ili skladišne prostore;

(b) opasnosti koje nastaju zbog ionizirajućeg zračenja;

([1]) SL L 183, 29.6.1989., str. 1.

▼B

(c) prijevoz opasnih tvari i privremeno skladištenje međuproizvoda u cestovnom, željezničkom, unutarnjem plovnom, morskom ili zračnom prijevozu, izvan objekata koje obuhvaća ova Direktiva, uključujući utovar i istovar te prijevoz od jednog do drugog prijevoznog sredstva na dokovima, molovima ili ranžirnim kolodvorima;

(d) prijevoz opasnih tvari u cjevovodima, uključujući crpne stanice, izvan objekata koje obuhvaća ova Direktiva;

▼M2

(e) iskorištavanje (istraživanje, vađenje i obrada) minerala u rudnicima, kamenolomima ili bušotinama, uz iznimku postupaka kemijske i termičke obrade i skladištenja, povezanog s tim postupcima, a koji uključuju opasne tvari utvrđene u Prilogu I;

(f) istraživanje i iskorištavanje minerala, uključujući ugljikovodike, na moru;

(g) odlagališta otpada, s iznimkom djelatnih odlagališta neupotrebljivog otpada, uključujući jame ili nasipe, koji sadrže opasne tvari utvrđene u Prilogu I., pogotovo kada se koriste u vezi s kemijskom i termičkom obradom minerala.

▼B

Članak 5.

Opće obveze operatera

1. Države članice osiguravaju da operater obvezno poduzme sve potrebne mjere za sprečavanje teških nesreća i ograničavanje njihovih posljedica za čovjeka i okoliš.

2. Države članice osiguravaju da operater na zahtjev nadležnog tijela iz članka 16., dalje u tekstu „nadležno tijelo”, u svakom trenutku posebno za potrebe inspekcijskog nadzora i kontrola iz članka 18. dokaže da je poduzeo sve potrebne mjere kako su navedene u ovoj Direktivi.

Članak 6.

Obavješćivanje

1. Države članice zahtijevaju da operater pošalje nadležnom tijelu obavijest u sljedećim rokovima:

— za nove pogone, u razumnom roku prije početka gradnje ili rada,

— za postojeće pogone, jednu godinu od datuma utvrđenog u članku 24. stavku 1.,

▼M2

— za pogone koji će kasnije biti obuhvaćeni područjem primjene ove Direktive, u roku od tri mjeseca od datuma od kojeg se ova Direktiva počinje primjenjivati na taj pogon, kako je predviđeno prvim podstavkom članka 2. stavka 1.

▼B

2. Obavijest iz stavka 1. sadrži sljedeće podatke:

(a) ime ili tvrtku operatera i punu adresu predmetnog pogona;

(b) registrirano mjesto poslovanja operatera, s punom adresom;

(c) ime ili funkciju odgovorne osobe u pogonu ako se razlikuje od (a);

(d) dostatne informacije za utvrđivanje uključenih opasnih tvari ili kategorija tvari;

(e) količinu i fizikalni oblik uključene opasne tvari ili opasnih tvari;

(f) djelatnost ili predloženu djelatnost postrojenja ili skladišnog prostora;

(g) neposredan okoliš pogona (elementi koji mogu prouzročiti tešku nesreću ili pogoršati njezine posljedice).

3. U slučaju postojećih objekata za koje je operater nadležnom tijelu sve informacije iz stavka 2. u skladu sa zahtjevima nacionalnog prava već dao na datum stupanja na snagu ove Direktive, obavijest iz stavka 1. nije potrebna.

4. U slučaju:

— svakog znatnog povećanja količine ili znatne promjene prirode ili fizičkog oblika prisutne opasne tvari ili svake promjene postupka u kojem se upotrebljava opasna tvar navedena u obavijesti koju je operater pripremio na temelju stavka 2.,

▼M2

— preinaka pogona ili uređaja koja bi mogla znatno utjecati na opasnost od teških nesreća, ili

▼B

— trajnog zatvaranja postrojenja,

operater odmah obavješćuje nadležno tijelo o promjeni stanja.

Članak 7.

Politika sprečavanja teških nesreća

1. Države članice zahtijevaju da operater sastavi dokument u kojem navodi svoju politiku sprečavanja teških nesreća i da osigura pravilno provođenje te politike. Politika sprečavanja teških nesreća koju odredi operater mora biti oblikovana tako da odgovarajućim sredstvima, strukturama i sustavima upravljanja jamči visoku razinu zaštite za čovjeka i okoliš.

▼M2

1.a Za pogone koji će kasnije biti obuhvaćeni područjem primjene ove Direktive, dokument iz stavka 1. izrađuje se bez odlaganja, a u svakom slučaju u roku tri mjeseca od datuma od kojeg se ova Direktiva počinje primjenjivati na taj pogon, kako je predviđeno prvim podstavkom članka 2. stavka 1.

▼B

2. Dokument mora uzeti u obzir načela iz Priloga III. i biti stavljen na raspolaganje nadležnim tijelima među ostalim u smislu provedbe članka 5. stavka 2. i članka 18.

3. Ovaj članak ne primjenjuje se na pogone iz članka 9.

Članak 8.

Domino efekt

1. Države članice osiguravaju da nadležno tijelo koristeći informacije koje dobiva od operatera u skladu s člancima 6. i 9., utvrdi pogone ili skupine objekata u kojima vjerojatnost i mogućnost nastanka teških nesreća ili mogućnost posljedica teških nesreća mogu biti veće zbog lokacije i blizine takvih objekata te njihovih popisa opasnih tvari.

2. Za tako utvrđene pogone države članice moraju osigurati:

(a) razmjenu prikladnih informacija na odgovarajući način, tako da ti pogoni mogu voditi računa o prirodi i opsegu sveukupne opasnosti od teške nesreće u svojim politikama sprečavanja teških nesreća, u sustavima upravljanja sigurnošću, izvješćima o sigurnosti i unutarnjim planovima intervencija;

▼M2

(b) predviđa se suradnja na obavješćivanju javnosti i pružanju informacija tijelima nadležnim za izradu vanjskih planova intervencija.

▼B

Članak 9.

Izvješće o sigurnosti

1. Države članice zahtijevaju da operater izradi izvješće o sigurnosti za potrebe:

(a) dokazivanja da su politika sprečavanja teških nesreća i sustav upravljanja sigurnošću za njezinu provedbu provedeni u skladu s informacijama navedenima u Prilogu III.;

(b) dokazivanja da su opasnosti od teških nesreća utvrđene i da su poduzete potrebne mjere za sprečavanje takvih nesreća i ograničavanje njihovih posljedica za čovjeka i okoliš;

(c) dokazivanja da su odgovarajuća sigurnost i pouzdanost uključeni u projekt, izgradnju, rad i održavanje svakog postrojenja, skladišnog prostora, opreme i infrastrukture vezane za njihovo funkcioniranje koji su povezani s opasnostima nastanka teških nesreća unutar pogona;

(d) dokazivanja da su izrađeni unutarnji planovi intervencija i pružene informacije koje omogućuju izradu vanjskog plana intervencija za poduzimanje potrebnih mjera u slučaju teške nesreće;

(e) pružanja dostatnih informacija nadležnim tijelima da mogu odlučiti o smještaju novih djelatnosti ili uređenja oko postojećih objekata.

▼M2

2. Izvješće o sigurnosti sadrži minimalno podatke i informacije navedene u Prilogu II. U njemu se navode odgovarajuće organizacije koje sudjeluju u sastavljanju izvješća. Također sadrži najnoviji popis opasnih tvari koje se nalaze u pogonu.

▼B

Izvješća o sigurnosti, ili dijelovi izvješća, ili bilo koja druga ekvivalentna izvješća izrađena u skladu s drugim zakonodavstvom mogu se spojiti u samo jedno izvješće o sigurnosti u smislu ovog članka da se time izbjegne nepotrebno udvostručivanje informacija i ponavljanje rada operatera ili nadležnog tijela, pod uvjetom da se poštuju svi zahtjevi iz ovog članka.

3. Izvješće o sigurnosti iz stavka 1. šalje se nadležnom tijelu u sljedećim rokovima:

— za nove pogone, u razumnom roku prije početka izgradnje ili rada,

— za postojeće pogone koji prethodno nisu obuhvaćeni Direktivom 82/501/EEZ, tri godine od datuma utvrđenog u članku 24. stavku 1.,

— za druge pogone, dvije godine od datuma utvrđenog u članku 24. stavku 1.,

▼M2

— za pogone koji će kasnije biti obuhvaćeni područjem primjene ove Direktive, bez odlaganja, a u svakom slučaju u roku od godinu dana od datuma od kojeg se ova Direktiva počinje primjenjivati na taj pogon, kako je predviđeno prvim podstavkom članka 2. stavka 1.,

▼B

— u slučaju periodičnih pregleda predviđenih stavkom 5., bez odgode.

4. Prije nego operater počne s izgradnjom ili radom, ili u slučajevima iz ►M2 druge, treće, četvrte i pete alineje ◄ stavka 3., nadležno tijelo u razumnom roku po primitku izvješća:

— dostavlja operateru zaključke svojeg pregleda izvješća o sigurnosti nakon što je, ako je bilo potrebno, zatražilo dodatne informacije, ili

— zabranjuje početak rada ili nastavak rada navedenog pogona u skladu s ovlastima i postupcima utvrđenima u članku 17.

5. Izvješće o sigurnosti periodično se preispituje i prema potrebi ažurira:

— najmanje svakih pet godina,

— u svakom drugom trenutku na inicijativu operatera ili na zahtjev nadležnog tijela, kada je to opravdano radi novih činjenica ili kako bi se uzela u obzir nova tehnička znanja o sigurnosnim pitanjima koja, npr., proizlaze iz analize nesreća ili, što je više moguće, onih nesreća koje su se umalo dogodile, ili radi novih spoznaja u vezi s procjenom opasnosti.

▼B

6. (a) Kada se nadležnom tijelu pruže zadovoljavajući dokazi da su određene tvari u pogonu ili bilo kojem njegovom dijelu prisutne u stanju koje ne predstavlja opasnost od teške nesreće, tada države članice mogu, u skladu s kriterijima iz točke (b), ograničiti opseg zahtijevanih informacija u izvješćima o sigurnosti na ona pitanja koja su relevantna za sprečavanje preostalih opasnosti od teških nesreća i ograničavanje njihovih posljedica za čovjeka i okoliš.

▼M3

(b) Komisija utvrđuje usklađene kriterije u vezi s Odlukama nadležnih tijela kojima je utvrđeno da se pogon nalazi u stanju u kojem ne predstavlja opasnost od uzrokovanja teške nesreće u smislu podstavka (a). Te se mjere, namijenjene izmjenama elemenata ove Direktive koji nisu ključni njezinom nadopunom, donose u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 22. stavka 3.

▼B

(c) Države članice osiguravaju da nadležno tijelo Komisiji dostavi popis dotičnih objekata s obrazloženjem. Komisija jedanput godišnje šalje popise Odboru iz članka 22.

▼M2

(d) Komisija se poziva da do 31. prosinca 2006. preispita postojeći dokument „Smjernice za pripremu izvješća o sigurnosti”, usko surađujući sa državama članicama.

▼B

Članak 10.

Izmjena postrojenja, pogona ili skladišnog prostora

U slučaju izmjene postrojenja, pogona, skladišnog prostora ili procesa ili naravi ili količine opasnih tvari koje bi mogle imati značajne posljedice na razinu opasnosti od teških nesreća, države članice osiguravaju da operater:

— pregleda i prema potrebi revidira politiku sprečavanja teških nesreća te sustave upravljanja i postupke iz članaka 7. i 9.,

— pregleda i prema potrebi revidira izvješće o sigurnosti te obavijesti nadležno tijelo iz članka 16. o pojedinostima revidiranog izvješća prije početka takve izmjene.

Članak 11.

Planovi intervencija

1. Države članice osiguravaju da za sve pogone na koje se odnosi članak 9.:

(a) operater izradi unutarnji plan intervencija za mjere koje treba poduzeti unutar pogona:

— za nove pogone, prije početka rada,

▼B

— za postojeće pogone koji nisu bili obuhvaćeni Direktivom 82/501/EEZ, tri godine od datuma utvrđenog u članku 24. stavku 1.,

— za druge pogone, dvije godine od datuma utvrđenog u članku 24. stavku 1.,

▼M2

— za pogone, koji će kasnije biti obuhvaćeni područjem primjene ove Direktive, bez odlaganja, a u svakom slučaju u roku godinu dana od datuma od kojeg se ova Direktiva počinje primjenjivati na taj pogon, kako je predviđeno prvim podstavkom članka 2. stavka 1.

▼B

(b) operater dostavi nadležnim tijelima potrebne informacije za izradu vanjskih planova intervencija, u sljedećim rokovima:

— za nove pogone, prije početka rada,

— za postojeće pogone koji nisu bili obuhvaćeni Direktivom 82/501/EEZ, tri godine od datuma utvrđenog u članku 24. stavku 1.,

— za druge pogone, dvije godine od datuma utvrđenog u članku 24. stavku 1.,

▼M2

— za pogone, koji će kasnije biti obuhvaćeni područjem primjene ove Direktive, bez odlaganja, a u svakom slučaju u roku godinu dana od datuma od kojeg se ova Direktiva počinje primjenjivati na taj pogon, kako je predviđeno prvim podstavkom članka 2. stavka 1.

▼B

(c) tijela koja je država članica odredila u tu svrhu izrade vanjski plan intervencija za mjere koje treba poduzeti izvan pogona.

2. Planovi intervencija moraju se uspostaviti s ciljem:

— ograničenja i kontroliranja neočekivanih događaja tako da se smanje njihove posljedice i ograniči šteta za čovjeka, okoliš i imovinu,

— provođenja potrebnih mjera za zaštitu ljudi i okoliša od posljedica teških nesreća,

— priopćivanja potrebnih informacija javnosti i predmetnim službama ili tijelima na određenom području,

— osiguranja uspostave prijašnjeg stanja i čišćenja okoliša nakon teške nesreće.

Planovi intervencija moraju sadržavati informacije navedene u Prilogu IV.

▼M2

3. Ne dovodeći u pitanje obveze nadležnih tijela, države članice osiguravaju da se unutarnji planovi intervencija predviđeni ovom Direktivom izrađuju u suradnji sa zaposlenicima u pogonu, uključujući dugoročno zaposlene izvođače radova i da se prilikom izrade ili dopunjavanja vanjskih planova intervencija provede javno savjetovanje.

▼B

4. Države članice osiguravaju da operateri i za to određena tijela pregledaju, testiraju i prema potrebi revidiraju i ažuriraju unutarnje i vanjske planove intervencija u primjerenim vremenskim razdobljima koja ne smiju biti dulja od tri godine. Pri pregledu treba uzeti u obzir promjene koje su nastale u pogonima ili u predmetnim hitnim službama, nova tehnička znanja i znanja u vezi s odgovorom na teške nesreće.

▼M2

4.a U pogledu vanjskih planova intervencija, države članice trebale bi uzimati u obzir potrebu olakšavanja pojačane suradnje u području civilne zaštite u katastrofama.

▼B

5. Države članice osiguravaju da operater ili prema potrebi za to određeno nadležno tijelo bez odgode počne provoditi planove intervencija:

— kada se dogodi teška nesreća, ili

— kada se dogodi nenadzirani događaj za koji se po njegovoj prirodi smatra da bi mogao dovesti do teške nesreće.

6. Nadležno tijelo može s obzirom na informacije iz izvješća o sigurnosti odlučiti, uz obrazloženje svoje odluke, da se zahtjev za izradu vanjskog plana intervencija sukladno odredbama stavka 1. ne primjenjuje.

Članak 12.

Planiranje korištenja prostora

1. Države članice osiguravaju da se u politikama korištenja prostora i/ili drugim odgovarajućim politikama uzimaju u obzir ciljevi sprečavanja teških nesreća i ograničavanja posljedica takvih nesreća. Te ciljeve postižu kontrolom:

(a) smještaja novih objekata;

(b) izmjena na postojećim pogonima iz članka 10.;

(c) novih uređenja, kao što su prometne veze, lokacije na kojima se često zadržavaju ljudi i stambena područja, u blizini postojećih objekata, kada su smještaj ili nova uređenja takvi da mogu povećati rizik ili posljedice teške nesreće.

▼M2

Države članice osiguravaju da se u njihovim politikama korištenja prostora i/ili drugim odgovarajućim politikama te postupcima za njihovo provođenje dugoročno uzima u obzir potreba da se održi prikladna udaljenost između pogona na koje se odnosi ova Direktiva i stambenih područja, javnih zgrada i površina, glavnih prometnih pravaca u mjeri u kojoj je to moguće, površina za rekreaciju i područjâ od posebnog značaja za očuvanje prirode ili posebno osjetljivih područja i, u slučaju postojećih objekata, potreba za dodatnim tehničkim mjerama u skladu s člankom 5. kako se rizici za ljude ne bi povećali.

▼M2

1.a Komisija se poziva da do 31. prosinca 2006., usko surađujući s državama članicama, pripremi smjernice, radi utvrđivanja tehničke baze podataka s uključenim podacima o riziku i mogućim rizičnim situacijama, koje će se koristiti za procjenjivanje podudarnosti između pogona na koje se odnosi ova Direktiva i područja opisanih u stavku 1. Definicija ove baze podataka u najvećoj mogućoj mjeri uzima u obzir ocjene nadležnih tijela, podatke dobivene od operatera pogona i sve druge relevantne podatke, kao što su društvena i gospodarska korist razvoja i ublažavajući učinci planova intervencija.

▼B

2. Države članice osiguravaju da sva nadležna tijela i tijela zadužena za planiranje koja su odgovorna za odluke u tom području odrede odgovarajuće postupke za savjetovanje kako bi olakšala provedbu politika utvrđenih sukladno stavku 1. Postupcima se osigurava da su pri donošenju odluka na raspolaganju tehnički savjeti o rizicima koji proizlaze iz pogona, bilo na temelju pojedinačnih slučajeva ili općenito.

Članak 13.

Informacije o sigurnosnim mjerama

▼M2

1. Države članice osiguravaju da se informacije o mjerama sigurnosti i o pravilima ponašanja u slučaju nesreće dostavljaju redovito i u najprikladnijem obliku svim osobama i javnim ustanovama (kao što su škole i bolnice) koje bi mogle biti pogođene posljedicama teške nesreće izazvane u pogonu iz članka 9., bez potrebe da ove osobe i institucije zahtijevaju takve informacije.

▼B

Informacije se pregledavaju svake tri godine i, prema potrebi, ponavljaju i ažuriraju, najmanje pri svakoj izmjeni u smislu članka 10. Isto tako stalno su dostupne javnosti. Informacije za javnost ponavljaju se najmanje svakih pet godina.

Te informacije sadrže najmanje informacije navedene u Prilogu V.

2. Države članice, u pogledu mogućnosti teške nesreće s prekograničnim učincima u jednom od objekata iz članka 9., osiguravaju dostatne informacije državama članicama na koje bi učinci takvih nesreća mogli utjecati tako da te države članice mogu, ako je potrebno, primijeniti odgovarajuće odredbe iz članaka 11., 12. i ovog članka.

3. Ako je navedena država članica odlučila da pogon u blizini državnog područja druge države članice ne predstavlja opasnost od teške nesreće preko njezinih granica u smislu članka 11. stavka 6. i stoga ne mora izraditi vanjski plan intervencija prema članku 11. stavku 1., ona o tome obavješćuje drugu državu članicu.

▼B

4. Države članice osiguravaju da je izvješće o sigurnosti stavljeno na raspolaganje javnosti. Operater može od nadležnog tijela zatražiti da određeni dijelovi izvješća ne budu dostupni javnosti, zbog tajnosti industrijskih, komercijalnih ili osobnih podataka, javne sigurnosti ili nacionalne obrane. U takvim slučajevima uz odobrenje nadležnog tijela, operater dostavlja tijelu i stavlja na raspolaganje javnosti izmijenjeno izvješće u kojem ta pitanja nisu uključena.

5. Države članice osiguravaju da javnost može izraziti svoje mišljenje u sljedećim slučajevima:

— planiranje novih objekata obuhvaćenih člankom 9.,

— izmjene postojećih objekata u skladu s člankom 10., ako takve izmjene podliježu obvezama koje su u pogledu planiranja predviđene ovom Direktivom,

— uređenjima oko takvih postojećih objekata.

▼M2

6. U slučaju objekata na koje se odnose odredbe članka 9., države članice osiguravaju da popis opasnih tvari predviđenih člankom 9. stavkom 2. bude dostupan javnosti prema odredbama stavka 4. ovog članka i članka 20.

▼B

Članak 14.

Informacije koje operater mora dostaviti nakon teške nesreće

1. Države članice osiguravaju da operater što je prije moguće nakon teške nesreće na najprikladniji način:

(a) obavijesti nadležna tijela;

(b) nadležnim tijelima, čim mu postanu dostupne, osigura sljedeće informacije:

— o okolnostima nesreće,

— o uključenim opasnim tvarima,

— raspoložive podatke za procjenu učinaka nesreće na čovjeka i okoliš, i

— o poduzetim interventnim mjerama;

(c) obavijesti nadležna tijela o predviđenim postupcima za:

— ublažavanje srednjoročnih i dugoročnih posljedica nesreće,

— sprečavanje svakog ponavljanja takve nesreće;

(d) ažurira dane informacije ako daljnje istraživanje otkrije dodatne činjenice radi kojih se te informacije ili doneseni zaključci mijenjaju.

2. Države članice zahtijevaju da nadležno tijelo:

(a) osigura poduzimanje svih potrebnih hitnih, srednjoročnih i dugoročnih mjera;

▼B

(b) prikupi inspekcijskim nadzorom, istraživanjem ili drugim prikladnim sredstvima, potrebne informacije za cjelovitu analizu tehničkih, organizacijskih i upravljačkih aspekata teške nesreće;

(c) poduzme odgovarajuće mjere i osigura da operater poduzme sve potrebne mjere za otklanjanje posljedica nesreće; i

(d) izda preporuke o budućim preventivnim mjerama.

Članak 15.

Informacije koje države članice trebaju dostaviti Komisiji

1. Radi sprečavanja i ublažavanja teških nesreća države članice što je prije moguće obavješćuju Komisiju o teškim nesrećama na svojem državnom području koje ispunjavaju kriterije iz Priloga VI. One navode sljedeće podatke:

(a) državu članicu, ime i adresu tijela odgovornog za izvješće;

(b) datum, vrijeme i mjesto teške nesreće, uključujući puni naziv operatera i adresu pogona o kojem se radi;

(c) kratak opis okolnosti nesreće, zajedno s uključenim opasnim tvarima i neposrednim posljedicama za ljude i okoliš;

(d) kratak opis poduzetih interventnih mjera i neposrednih mjera predostrožnosti za sprečavanje ponavljanja nesreće.

▼M3

2. Čim je informacija iz članka 14. prikupljena, Države članice obavješćuju Komisiju o rezultatima svojih analiza i preporuka, utvrđenim obrascem izvješća koji je utvrđen i nadziran pomoću regulatornog postupka s kontrolom navedenog u članku 22. stavku 2.

Obavješćivanje država članica o navedenoj informaciji odgađa se samo kako bi se dopustilo okončanje pravnih postupaka, u slučajevima kada bi takvo obavješćivanje moglo utjecati na te postupke.

▼B

3. Države članice obavješćuju Komisiju o imenu i adresi svakog tijela koje može imati odgovarajuće informacije o teškim nesrećama i koje može savjetovati nadležna tijela drugih država članica koje moraju intervenirati u slučaju takve nesreće.

Članak 16.

Nadležno tijelo

Ne dovodeći u pitanje odgovornosti operatera, države članice osnivaju ili imenuju nadležno tijelo ili tijela odgovorna za obavljanje dužnosti navedenih u ovoj Direktivi i, prema potrebi, tijela koja nadležnom tijelu ili tijelima pomažu na tehničkoj razini.

▼B

Članak 17.

Zabrana uporabe

1. Države članice zabranjuju uporabu ili početak uporabe svakog pogona, postrojenja ili skladišnog prostora ili svakog njihovog dijela ako mjere koje je operater poduzeo za sprečavanje i ublažavanje teških nesreća imaju ozbiljne nedostatke.

Države članice mogu zabraniti uporabu ili početak uporabe svakog pogona, postrojenja ili skladišnog prostora ili svakog njihovog dijela ako operater nije u propisanom roku poslao obavijest, izvješća ili druge informacije propisane ovom Direktivom.

2. Države članice osiguravaju operaterima mogućnost žalbe protiv naredbe nadležnog tijela o zabrani rada u skladu sa stavkom 1. odgovarajućem tijelu utvrđenom nacionalnim pravom i postupcima.

Članak 18.

Inspekcijski nadzor

1. Države članice osiguravaju da nadležna tijela organiziraju sustav inspekcijskog nadzora ili druge mjere kontrole prikladne za dotičnu vrstu pogona. Taj inspekcijski nadzor ili mjere kontrole nisu ovisni o primljenim izvješćima o sigurnosti ili bilo kojem drugom podnesenom izvješću. Takav inspekcijski nadzor ili druge mjere kontrole moraju biti dostatni za planirano i sustavno provjeravanje sustava koji se koriste u pogonu, bilo tehničke, organizacijske ili upravljačke prirode, kako bi se osiguralo posebno da:

— operater može dokazati da je poduzeo odgovarajuće mjere, u vezi s različitim djelatnostima uključenima u pogonu, za sprečavanje teških nesreća,

— operater može dokazati da je osigurao odgovarajuća sredstva za ograničavanje posljedica teških nesreća, u pogonu i izvan njega,

— podaci i informacije iz izvješća o sigurnosti ili drugog podnesenog izvješća primjereno odražavaju uvjete u pogonu,

— su informacije pružene javnosti u skladu s člankom 13. stavkom 1.

2. Sustav inspekcijskog nadzora naveden u stavku 1. ispunjava sljedeće uvjete:

(a) za sve pogone postoji program inspekcijskog nadzora. Program inspekcijskog nadzora obuhvaća najmanje jedan inspekcijski nadzor na licu mjesta koji nadležno tijelo provodi svakih dvanaest mjeseci u svakom pogonu na koji se odnosi članak 9., osim ako je nadležno tijelo ustanovilo program inspekcijskog nadzora na temelju sustavnog ocjenjivanja opasnosti od teških nesreća za određeni pogon;

(b) nakon svakog inspekcijskog nadzora nadležno tijelo priprema izvješće;

(c) kada je to potrebno, nakon svakog inspekcijskog nadzora koji provede nadležno tijelo osigurava se nastavno postupanje u suradnji s upravom pogona u razumnom razdoblju nakon inspekcijskog nadzora.

▼B

3. Nadležno tijelo može zahtijevati da operater osigura sve potrebne dodatne informacije kako bi tijelo moglo u potpunosti ocijeniti mogućnost nastanka teške nesreće i odrediti opseg moguće povećane vjerojatnosti i/ili težih posljedica teških nesreća, pripremiti izradu vanjskog plana intervencija i uzeti u obzir tvari koje, zbog svojeg fizikalnog oblika, posebnih uvjeta ili lokacije, mogu zahtijevati dodatnu pozornost.

Članak 19.

Informacijski sustav i razmjene informacija

1. Države članice i Komisija razmjenjuju informacije o iskustvima koje su stekli s obzirom na sprečavanje teških nesreća i ograničavanje njihovih posljedica. Ove informacije odnose se posebno na funkcioniranje mjera predviđenih ovom Direktivom.

▼M2

1.a Države članice dostavljaju Komisiji najmanje sljedeće podatke o pogonima na koje se primjenjuje ova Direktiva:

(a) ime ili tvrtku operatera te punu adresu predmetnog pogona; i

(b) djelatnost ili djelatnosti pogona.

Komisija uspostavlja i održava bazu podataka koje dostavljaju države članice. Pristup bazi podataka imaju samo osobe koje ovlasti Komisija ili nadležna tijela država članica.

▼B

2. Komisija uspostavlja i stavlja na raspolaganje državama članicama očevidnik i informacijski sustav koji sadrže posebno detalje o teškim nesrećama koje su se dogodile na državnom području država članica, u svrhu:

(a) brzog širenja informacija koje su države članice dostavile u skladu s člankom 15. stavkom 1., među svim nadležnim tijelima;

(b) distribucije nadležnim tijelima analize uzrokâ teških nesreća i iz njih izvučenih pouka;

(c) dostavljanja informacija nadležnim tijelima o preventivnim mjerama;

(d) pružanja informacija o organizacijama koje mogu pomoći davanjem savjeta ili odgovarajućih informacija o pojavi, sprečavanju i ublažavanju teških nesreća.

Očevidnik i informacijski sustav moraju sadržavati najmanje:

(a) informacije koje su države članice dostavile u skladu s člankom 15. stavkom 1.;

(b) analizu uzroka nesreća;

(c) pouke izvučene iz nesreća;

(d) preventivne mjere potrebne za sprečavanje ponavljanja teških nesreća.

▼B

3. Ne dovodeći u pitanje članak 20., pristup očevidniku i informacijskom sustavu imaju vladini odjeli država članica, industrijska i trgovinska udruženja, sindikati, nevladine udruge za zaštitu okoliša i druge međunarodne ili istraživačke organizacije koje djeluju u tom području.

4. Države članice dostavljaju Komisiji trogodišnje izvješće u skladu s postupkom utvrđenim u Direktivi Vijeća 91/692/EEZ od 23. prosinca 1991. o standardiziranju i racionaliziranju izvještaja o provedbi određenih direktiva koje se odnose na okoliš [1] za pogone na koje se odnose članci 6. i 9. Komisija objavljuje sažetak tih informacija svake tri godine.

Članak 20.

Povjerljivost

1. Države članice za veću transparentnost osiguravaju da su informacije dobivene u skladu s ovom Direktivom nadležna tijela dužna staviti na raspolaganje svakoj fizičkoj ili pravnoj osobi koja to zatraži.

Informacije koje dobiju nadležna tijela ili Komisija mogu, u slučaju kada to zahtijevaju nacionalni propisi, ostati povjerljive ako dovode u pitanje:

— povjerljivost rasprava nadležnih tijela i Komisije,

— povjerljivost na području međunarodnih odnosa i nacionalne obrane,

— javnu sigurnost,

— povjerljivost prethodnih istražnih postupaka ili započetih pravnih postupaka,

— komercijalne ili industrijske tajne, uključujući intelektualno vlasništvo,

— osobne podatke i/ili evidenciju,

— podatke koje je dostavila treća strana ako ta strana zatraži da ostanu povjerljivi.

2. Ova Direktiva ne isključuje sklapanje sporazuma države članice i trećih zemalja o razmjeni informacija kojima one raspolažu na internoj razini.

▼M3

Članak 21.

Nadležnost Odbora

1. Komisija prilagođava kriterije navedene u članku 9. stavku 6. točki (b) i priloge II. do VI. tehničkom napretku.

Te se mjere, namijenjene izmjenama elemenata ove Direktive koji nisu ključni, donose u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 22. stavka 3.

2. Mjera sastavljanja izvješća navedenog u članku 15. stavku 2. donosi se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom predviđenim u članku 22. stavku 2.

[1] SL L 377, 31.12.1991., str. 48.

▼M3

Članak 22.

Odborski postupak

1. Komisiji pomaže Odbor.

2. Kod upućivanja na ovaj stavak, primjenjuju se članci 5. i 7. Odluke 1999/468/EZ, uzimajući u obzir odredbe članka 8. te Odluke.

Razdoblje utvrđeno člankom 5. stavkom 6. Odluke 1999/468/EZ je tri mjeseca.

3. Kod upućivanja na ovaj stavak, primjenjuju se članak 5.a stavci 1. do 4. i članak 7. Odluke 1999/468/EZ, uzimajući u obzir odredbe članka 8. te Odluke.

▼B

Članak 23.

Stavljanje izvan snage Direktive 82/501/EEZ

1. Direktiva 82/501/EEZ stavlja se izvan snage 24 mjeseca nakon stupanja na snagu ove Direktive.

2. Obavijesti, planovi intervencija i informacije za javnost predstavljeni ili izrađeni u skladu s Direktivom 82/501/EEZ ostaju na snazi dok se ne zamijene odgovarajućim odredbama ove Direktive.

Članak 24.

Provedba

1. Države članice donose potrebne zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom najkasnije 24 mjeseca od njezinog stupanja na snagu. One tome odmah obavješćuju Komisiju.

Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području koje se uređuje ovom Direktivom.

Članak 25.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europskih zajednica*.

Članak 26.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

▼B

Popis priloga

Prilog I. — Primjena Direktive…

Prilog II. — Minimalni podaci i informacije koje treba uzeti u obzir u izvješću o sigurnosti navedenom u članku 9.…

Prilog III. — Načela iz članka 7. i informacije iz članka 9. o sustavu upravljanja te organizaciji pogona s ciljem sprečavanja teških nesreća…

Prilog IV. — Podaci i informacije koje treba uključiti u planove intervencija navedene u članku 11.…

Prilog V. — Informacije koje treba dostaviti javnosti kako je predviđeno u članku 13. stavku 1.…

Prilog VI. — Kriteriji za obavješćivanje Komisije o nesreći, kako je predviđeno u članku 15. stavku 1.…

▼B

PRILOG I.

PRIMJENA DIREKTIVE

UVOD

1. Ovaj Prilog primjenjuje se na prisutnost opasnih tvari u pogonu u smislu članka 3. ove Direktive i određuje primjenu njezinih relevantnih članaka.

2. Mješavine i pripravci imaju jednaki tretman kao i čiste tvari pod uvjetom da ostanu u okviru graničnih koncentracija utvrđenih sukladno njihovim svojstvima prema relevantnim direktivama navedenima u dijelu 2. napomeni 1. ili njihovoj zadnjoj prilagodbi tehničkom napretku, osim ako je izričito naveden njihov sastav u postocima ili drugi opis.

3. Dolje navedene granične količine odnose se na svaki pogon.

4. Količine koje treba uzeti u obzir za primjenu odgovarajućih članaka jesu najveće količine koje su prisutne ili za koje je vjerojatno da će biti prisutne u bilo kojem trenutku. Opasne tvari prisutne u pogonu samo u količinama jednakim ili manjim od 2 % odgovarajuće granične količine zanemaruju se za potrebe izračuna cjelokupne prisutne količine ako njihova lokacija u pogonu nije takva da mogu uzrokovati tešku nesreću negdje drugdje na dotičnoj lokaciji.

5. Pravila navedena u dijelu 2. napomeni 4. koja vrijede za dodavanje opasnih tvari ili kategorija opasnih tvari primjenjuju se kada je to primjereno.

▼M2

6. Za potrebe ove Direktive, plin je svaka tvar čiji je apsolutni tlak para jednak ili veći od 101,3 kPa pri temperaturi od 20 °C.

7. Za potrebe ove Direktive, tekućina je svaka tvar koja nije definirana kao plin i koja nije u krutom stanju pri temperaturi od 20 °C i pri standardnom tlaku od 101,3 kPa.

▼B

DIO 1.

Imenovane tvari

Ako tvar ili skupina tvari iz popisa u dijelu 1. također pripada u jednu od kategorija u dijelu 2., moraju se koristiti granične količine navedene u dijelu 1.

Stupac 1.	Stupac 2.	Stupac 3.
Opasne tvari	Granične količine (u tonama) za primjenu	
	članaka 6. i 7.	članka 9.
▼M2		
Amonijev nitrat (vidjeti napomenu 1)	5 000	10 000
Amonijev nitrat (vidjeti napomenu 2)	1 250	5 000
Amonijev nitrat (vidjeti napomenu 3)	350	2 500
Amonijev nitrat (vidjeti napomenu 4)	10	50
Kalijev nitrat (vidjeti napomenu 5)	5 000	10 000
Kalijev nitrat (vidjeti napomenu 6)	1 250	5 000
▼B		
Arsenov pentaoksid, arsenove (V) kiseline i/ili soli	1	2

▼B

Stupac 1.	Stupac 2.	Stupac 3.
Opasne tvari	Granične količine (u tonama) za primjenu	
	članaka 6. i 7.	članka 9.
Arsenov trioksid, arsenove (III) kiseline i/ili soli		0,1
Brom	20	100
Klor	10	25
Spojevi nikla u obliku praha koji su opasni pri udisanju (niklov monoksid, niklov dioksid, niklov sulfid, triniklov disulfid, diniklov trioksid)		1
Etilenimin	10	20
Flor	10	20
Formaldehid (konc. ≥ 90 %)	5	50
Vodik	5	50
Klorovodik (ukapljeni plin)	25	250
Olovni alkili	5	50
Ukapljeni jako zapaljivi plinovi (uključivo UNP) i prirodni plin	50	200
Acetilen	5	50
Etilen oksid	5	50
Propilen oksid	5	50
Metanol	500	5 000
4,4-diamino-3,3-diklordifenilmetan(2-Kloranilin) i/ili njegove soli u obliku praha		0,01
Metilizocijanat		0,15
Kisik	200	2 000
Toulen diizocijanat	10	100
Karbonil diklorid (fozgen)	0,3	0,75
Arsenov trihidrid (arsin)	0,2	1
Fosforov trihidrid (fosfin)	0,2	1
Sumporov diklorid	1	1
Sumporov trioksid	15	75
Poliklorirani dibenzo-furani i poliklorirani dibenzo-p-dioksini (uključujući TCDD) kao TCDD ekvivalent		0,001
Sljedeće KANCEROGENE tvari:		
▼M2		
Sljedeće KARCINOGENE TVARI u koncentracijama većima od 5 % po težini:	0,5	2
4-aminobifenil i/ili njegove soli, benzotriklorid, benzidin i/ili soli, bis (klorometil) eter, klorometil metil eter, 1,2-dibromoetan, dietil sulfat, dimetil sulfat, dimetilkarbamoil klorid, 1,2-dibromo-3-kloropropan, 1,2 dimetilhidrazin, dimetilnitrosamin, heksametilfosforid triamid, hidrazin, 2-naftilamin i/ili soli, 4-nitrodifenil, i 1,3 propansulton		

▼B

Stupac 1.	Stupac 2.	Stupac 3.
Opasne tvari	Granične količine (u tonama) za primjenu	
	članaka 6. i 7.	članka 9.
▼M2		
Naftni proizvodi: (a) benzini i ligroini, (b) kerozini (uključujući avionska goriva), (c) plinska ulja (uključujući dizel goriva, loživa ulja za domaćinstvo i mješavine plinskih ulja), ►M4 (d) teška loživa ulja ◄	2 500	25 000

▼B

NAPOMENE

▼M2

1. Amonijev nitrat (5 000/10 000): gnojiva sposobna za samoodrživu razgradnju

Ovo se odnosi na složena/kombinirana gnojiva na bazi nitrata (složena/kombinirana gnojiva koja sadrže amonijev nitrat s fosfatom i/ili kalijem) u kojim je, kao rezultat amonijevog nitrata, udio dušika

— između 15,75 % ([1]) i 24,5 % ([2]) po težini te koja ili ne sadrže više od 0,4 % ukupnih zapaljivih/organskih tvari ili ispunjavaju uvjete iz Priloga II. Direktivi 80/876/EEZ,

— 15,75 % ([3]) po težini ili manje i zapaljive tvari čije količine nisu ograničene,

i koja su sposobna za samoodrživu razgradnju prema Pokusu u koritu UN-a (vidjeti Preporuke Ujedinjenih naroda za prijevoz opasne robe: priručnik testova i kriterija, dio III., pododjeljak 38.2.).

2. Amonijev nitrat (1 250/5 000): svojstva gnojiva

Ovo se odnosi na čista gnojiva na bazi amonijevog nitrata i na složena/kombinirana gnojiva na bazi amonijevog nitrata u kojima je, kao rezultat amonijevog nitrata, udio dušika

— veći od 24,5 % po težini, osim za mješavine amonijevog nitrata s dolomitom, vapnencem i/ili kalcijevim karbonatom s čistoćom od najmanje 90 %,

— veći od 15,75 % po težini za mješavine amonijevog nitrata i amonijevog sulfata,

— veći od 28 % ([4]) po težini za mješavine amonijevog nitrata s dolomitom, vapnencem ili kalcijevim karbonatom, s čistoćom od najmanje 90 %,

koja zadovoljavaju uvjete iz Priloga II. Direktivi 80/876/EEZ.

([1]) 15,75 % udjela dušika po težini, kao rezultat amonijevog nitrata, odgovara 45 % amonijevog nitrata.
([2]) 24,5 % udjela dušika po težini, kao rezultat amonijevog nitrata, odgovara 70 % amonijevog nitrata.
([3]) 15,75 % udjela dušika po težini, kao rezultat amonijevog nitrata, odgovara 45 % amonijevog nitrata.
([4]) 28 % udjela dušika po težini, kao rezultat amonijevog nitrata, odgovara 80 % amonijevog nitrata.

▼M2

3. Amonijev nitrat (350/2 500): tehnička svojstva

Ovo se odnosi na:

— amonijev nitrat i pripravke amonijevog nitrata u kojima je, kao rezultat amonijevog nitrata, udio dušika

— između 24,5 % i 28 % po težini, koji ne sadrže više od 0,4 % zapaljivih tvari,

— veći od 28 % po težini, koji ne sadrže više od 0,2 % zapaljivih tvari,

— vodene otopine amonijevog nitrata u kojima je koncentracija amonijevog nitrata veća od 80 % po težini.

4. Amonijev nitrat (10/50): „off-specs" materijal i gnojiva koja ne zadovoljavaju detonacijski pokus.

Ovo se odnosi na:

— materijal odbačen u procesu proizvodnje te na amonijev nitrat i pripravke od amonijevog nitrata, gnojiva na bazi čistog amonijevog nitrata i složena/kombinirana gnojiva na bazi amonijevog nitrata iz napomena 2. i 3., koja krajnji korisnik vraća ili je vratio proizvođaču, mjestu privremenog uskladištenja ili pogonu za ponovnu obradu, radi prerade, recikliranja ili obrade za sigurnu uporabu, budući da više ne ispunjava zahtjeve iz napomena 2. i 3.,

— gnojiva iz prve alineje napomene 1. i iz napomene 2., koja ne ispunjavaju zahtjeve iz Priloga II. Direktivi 80/876/EEZ.

5. Kalijev nitrat (5 000/10 000): kombinirana gnojiva na bazi kalijevog nitrata koja se sastoje od kalijevog nitrata u obliku granula i mikrogranula.

6. Kalijev nitrat (1 250/5 000): kombinirana gnojiva na bazi kalijevog nitrata koja se sastoje od kalijevog nitrata u obliku kristala.

▼B

►M2 7. ◄ Poliklorirani dibenzo-furani i polikloririrani dibenzo-p-dioksini

Količine polikloriranih dibenzo-furana i polikloriranih dibenzo-p-dioksina izračunavaju se uporabom sljedećih faktora:

Međunarodni faktori ekvivalenta toksičnosti (ITEF) za kongenere (NATO/CCMS);			
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeDD	0,5	2,3,4,7,8-PeCDF	0,5
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,05
1,2,3,4,7,8-HxCDD 1,2,3,6,7,8-HxCDD 1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF 1,2,3,7,8,9-HxCDF 1,2,3,6,7,8-HxCDF 2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7, 8-HpCDD	0,01		
OCDD	0,001	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF 1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
		OCDF	0,001

(T = tetra, P = penta, Hx = heksa, HP = hepta, O = okta)

▼B

DIO 2.

Kategorije tvari i pripravaka koji nisu posebno navedeni u dijelu 1.

Stupac 1.		Stupac 2.	Stupac 3.
Kategorije opasnih tvari		Granične količine (u tonama) opasnih tvari iz članka 3. stavka 4., za primjenu	
		članaka 6. i 7.	članka 9.
1.	VRLO TOKSIČNE	5	20
2.	TOKSIČNE	50	200
3.	OKSIDIRAJUĆE	50	200
▼M2			
4.	EKSPLOZIVNE (vidjeti napomenu 2.) ako tvar, pripravak ili predmet potpadaju pod UN/ADR skupinu 1.4	50	200
5.	EKSPLOZIVNE (vidjeti napomenu 2.) ako tvar, pripravak ili predmet potpadaju pod neku od: UN/ADR skupina 1.1., 1.2., 1.3., 1.5. ili 1.6. ili pod oznake upozorenja R2 ili R3	10	50
▼B			
6.	ZAPALJIVE (kada tvar ili pripravak odgovara definiciji iz napomene 3.(a))	5 000	50 000
7.a	LAKO ZAPALJIVE (kada tvar ili pripravak odgovara definiciji iz napomene 3.(b)1.)	50	200
7.b	LAKO ZAPALJIVE tekućine (kada tvar ili pripravak odgovara definiciji iz napomene 3.(b)2.)	5 000	50 000
8.	VRLO LAKO ZAPALJIVE (kada tvar ili pripravak odgovara definiciji iz napomene 3.(c))	10	50
▼M2			
9.	oznake upozorenja OPASNE ZA OKOLIŠ:		
	i. R50: „Vrlo toksično za vodene organizme” (uključujući R50/53)	100	200
	ii. R51/53: „Toksično za vodene organizme; može uzrokovati dugoročne štetne učinke u vodenom okolišu”	200	500
▼B			
10.	SVAKO RAZVRSTAVANJE koje nije gore obuhvaćeno, u kombinaciji s oznakama upozorenja:		
	i. R14: „Burno reagiraju s vodom” (uključujući R14/15)	100	500
	ii. R29: „u kontaktu s vodom oslobađaju toksični plin”	50	200

▼B

NAPOMENE

▼M2

1. Tvari i pripravci razvrstavaju se u skladu sa sljedećim direktivama i njihovom trenutačnom prilagodbom tehničkom napretku:

Direktiva Vijeća 67/548/EEZ od 27. lipnja 1967. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na razvrstavanje, pakiranje i označivanje opasnih tvari ([1]),

Direktiva 1999/45/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. svibnja 1999. o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica u odnosu na razvrstavanje, pakiranje i označivanje opasnih pripravaka ([2]).

U slučaju tvari i pripravaka koje niti jedna od gore navedenih direktiva ne razvrstava u opasne tvari, primjerice otpada, ali koji su ipak prisutni ili mogu biti prisutni u pogonu i koji, u uvjetima unutar pogona imaju ili bi mogli imati ekvivalentna svojstva u smislu potencijala za izazivanje teških nesreća, primjenjuju se postupci za privremeno razvrstavanje u skladu s relevantnim člankom odgovarajuće direktive.

U slučaju tvari i pripravaka čija svojstva omogućuju razvrstavanje u više od jedne kategorije, za potrebe ove Direktive primjenjuju se najniže granične količine. Međutim, za primjenu pravila iz napomene 4., uvijek se koristi ona granična količina koja odgovara dotičnoj kategoriji razvrstavanja.

Za potrebe ove Direktive, Komisija uspostavlja i ažurira popis tvari razvrstanih u gornje kategorije usklađenom odlukom u skladu s Direktivom 67/548/EEZ.

2. „Eksploziv” znači:

— tvar ili pripravak koji predstavlja rizik nastanka eksplozije zbog udarca, trenja, vatre ili drugih izvora paljenja (oznaka upozorenja R2),

— tvar ili pripravak koji predstavlja vrlo velik rizik nastanka eksplozije zbog udarca, trenja, vatre ili drugih izvora zapaljenja (oznaka upozorenja R3), ili

— tvar, pripravak ili predmet obuhvaćeni Klasom 1 Europskog sporazuma o cestovnom prijevozu opasnog tereta (UN/ADR) sklopljenog 30. rujna 1957., kako se izmjenjuje i kako se prenosi Direktivom Vijeća 94/55/EZ od 21. studenoga 1994. o usklađivanju zakonodavstava država članica u vezi s prijevozom opasnih tvari u cestovnom prometu ([3]).

Ova definicija obuhvaća i pirotehničke naprave koje se za potrebe ove Direktive definiraju kao tvari (ili mješavine tvari) namijenjene postizanju topline, svjetla, zvuka, plina ili dima ili kombinacije tih učinaka kroz samoodržive egzotermne kemijske reakcije. Kada su tvar ili pripravak predmet razvrstavanja i u smislu Sporazuma UN/ADR i dodjelom oznake upozorenja R2 ili R3, UN/ADR razvrstavanje ima prednost pred dodjelom oznake upozorenja.

Tvari i predmeti iz Klase 1 razvrstani su u neku od skupina od 1.1. do 1.6. u skladu s UN/ADR razvrstavanjem. To su sljedeće skupine:

([1]) SL 196, 16.8.1967., str. 1. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 807/2003 (SL L 122, 16.5.2003., str. 36.).

([2]) SL L 200, 30.7.1999., str. 1. Direktiva kako je izmijenjena Direktivom Komisije 2001/60/EZ (SL L 226, 22.8.2001., str. 5.).

([3]) SL L 319, 12.12.1994., str. 7., Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom Komisije 2003/28/EZ (SL L 90, 8.4.2003., str. 45.).

▼M2

Skupina 1.1.: „Tvari i predmeti velike eksplozivne opasnosti (velika eksplozija je eksplozija koja trenutačno oštećuje gotovo cjelokupnu robu).”

Skupina 1.2.: „Tvari i predmeti moguće opasnosti, ali ne i velike eksplozivne opasnosti.”

Skupina 1.3.: „Tvari i predmeti koji mogu izazvati požar ili manju eksplozivnu opasnost ili su manje opasni ili oboje, ali nisu velike eksplozivne opasnosti:

(a) čijim se zapaljenjem oslobađaju znatne količine topline; ili

(b) koje gore jedna za drugom, proizvodeći manju eksploziju ili učinak njezinog poticanja ili jedno i drugo.”

Skupina 1.4.: „Tvari i predmeti male eksplozivne opasnosti u slučaju zapaljenja ili poticanja na reakciju u prijevozu. Učinci su uglavnom ograničeni na ambalažu i ne treba očekivati znatna izbijanja dijelova većega opsega ili veličine. Vanjski požar ne smije prouzročiti trenutačnu eksploziju gotovo cjelokupnog sadržaja pakiranja.”

Skupina 1.5: „Vrlo neosjetljive tvari kod kojih postoji opasnost od eksplozije mase, koje su tako neosjetljive da postoji vrlo mala vjerojatnost poticaja na reakciju ili prijelaza iz požara u detonaciju u uobičajenim uvjetima prijevoza. Minimalni je uvjet da takve tvari ne eksplodiraju na testu zapaljivosti na otvorenom.”

Skupina 1.6.: „Izuzetno neosjetljivi predmeti kod kojih ne postoji velika eksplozivna opasnost. Ti predmeti sadrže samo izuzetno neosjetljive tvari za detonaciju i pokazuju zanemarivu vjerojatnost nehotičnog poticaja na reakciju ili širenja. Rizik je ograničen na eksploziju jednog predmeta.”

U ovu definiciju uključene su i eksplozivne ili pirotehničke tvari ili pripravci koji sadrži dotični predmet. U slučaju predmeta koji sadrže eksplozivne ili pirotehničke tvari ili pripravke, ako je poznata količina tvari ili pripravaka, tada se za potrebe ove Direktive koristi ta količina. Ako količina nije poznata, tada se za potrebe ove Direktive čitav predmet smatra eksplozivnom tvari.

▼B

3. „Zapaljivo”, „lako zapaljivo” i „vrlo lako zapaljivo” u kategorijama 6., 7. i 8. znači:

(a) zapaljive tekućine:

tvari i pripravci s temperaturom plamišta između 21 °C i 55 °C (oznaka upozorenja R10) i koji pospješuju gorenje;

(b) lako zapaljive tekućine:

1. — tvari i pripravci koji se zapale u dodiru sa zrakom pri okolnoj temperaturi bez dovođenja energije (oznaka upozorenja R17),

▼M2

— tvari i pripravci čije je plamište ispod 55 °C i koji pod tlakom ostaju u tekućem stanju, kada posebni uvjeti prerade, kao što su visoki tlak ili visoka temperatura mogu predstavljati opasnost od teške nesreće;

▼B

2. tvari i pripravci s temperaturom plamišta ispod 21 °C i koji nisu vrlo lako zapaljive tvari (oznaka upozorenja R11, druga alineja);

▼B

(c) vrlo lako zapaljivi plinovi i tekućine:

1. tekuće tvari i pripravci s temperaturom plamišta ispod 0 °C i temperaturom vrelišta (ili, u slučaju raspona vrelišta, početnom temperaturom vrelišta) ispod 35 °C (na normalnom tlaku) (oznaka upozorenja R12, prva alineja); i

▼M2

2. plinovi zapaljivi u dodiru sa zrakom pri okolnoj temperaturi i tlaku (oznaka upozorenja R12, druga alineja), koji su u plinovitom i superkritičnom stanju, i

3. zapaljive i lako zapaljive tekuće tvari i pripravci koji se održavaju na temperaturi iznad njihove temperature vrelišta.

4. U slučaju da se u pogonu ne nalazi nijedna pojedinačna tvar ni pripravak u količini većoj ili jednakoj relevantnim graničnim količinama, primjenjuje se sljedeće pravilo kako bi se utvrdilo je li dotični pogon obuhvaćen relevantnim zahtjevima ove Direktive.

Ova se Direktiva primjenjuje ako je zbroj

$q_1/Q_{U1} + q_2/Q_{U2} + q_3/Q_{U3} + q_4/Q_{U4} + q_5/Q_{U5} + \ldots$ veći ili jednak 1,

gdje q_x = količina opasne tvari × (ili kategorija opasnih tvari) koja potpada pod dio 1. ili 2. ovog Priloga,

a Q_{UX} = relevantna granična količina za tvar ili kategoriju × iz stupca 3. dijela 1. ili 2.

Ova se Direktiva primjenjuje, s iznimkom članaka 9., 11. i 13. ako je zbroj

$q_1/Q_{L1} + q_2/Q_{L2} + q_3/Q_{L3} + q_4/Q_{L4} + q_5/Q_{L5} + \ldots$ veći ili jednak 1,

gdje q_x = količina opasne tvari × (ili kategorija opasnih tvari) koja potpada pod dio 1. ili 2. ovog Priloga,

a Q_{LX} = relevantna granična količina za tvar ili kategoriju × iz stupca 2. dijela 1. ili 2.

Ovo se pravilo koristi za procjenu cjelokupne opasnosti povezane s toksičnosti, zapaljivosti i eko-toksičnosti. Stoga se mora primjenjivati tri puta:

(a) za zbrajanje tvari i pripravaka koji su navedeni u dijelu 1. i razvrstani kao toksični ili vrlo toksični, s tvarima i pripravcima koji pripadaju kategoriji 1. ili 2.;

(b) za zbrajanje tvari i pripravaka koji su navedeni u dijelu 1. i razvrstani kao oksidirajući, eksplozivni, zapaljivi, lako zapaljivi ili vrlo lako zapaljivi, s tvarima i pripravcima koji pripadaju kategoriji 3., 4., 5., 6., 7.a, 7.b, ili 8.;

(c) za zbrajanje tvari i pripravaka koji su navedeni u dijelu 1. i razvrstani kao opasni za okoliš (R50 (uključujući R50/53) ili R51/53), s tvarima i pripravcima koji pripadaju kategoriji 9.(i) ili 9.(ii);

Releventne odredbe ove Direktive primjenjuju se ako je bilo koji zbroj dobiven pod (a), (b) ili (c) veći ili jednak 1.

▼B

Ovo se pravilo primjenjuje za sljedeće okolnosti:

(a) za tvari i pripravke iz dijela 1. koji su u količinama manjim od njihove pojedine granične količine prisutni u pogonu istodobno kada i tvari iz dijela 2. koje su jednako razvrstane, te za dodavanje tvari i pripravaka iz dijela 2. koji su jednako razvrstani;

(b) za dodavanje kategorija 1., 2. i 9. zajedno prisutnih u pogonu;

(c) za dodavanje kategorija 3., 4., 5., 6., 7.a, 7.b i 8., zajedno prisutnih u pogonu.

▼B

PRILOG II.

MINIMALNI PODACI I INFORMACIJE KOJE TREBA UZETI U OBZIR U IZVJEŠĆU O SIGURNOSTI IZ ČLANKA 9.

I. **Informacije o sustavu upravljanja i o organizaciji pogona s ciljem sprečavanja teških nesreća**

Ove informacije trebaju sadržavati elemente navedene u Prilogu III.

II. **Predstavljanje okoliša pogona**

A. opis lokacije i okoliša pogona uključujući geografski položaj, meteorološke, geološke, hidrografske uvjete i, prema potrebi, njezinu povijest;

B. identifikacija postrojenja i drugih djelatnosti u pogonu koji mogu predstavljati opasnost od teške nesreće;

C. opis područja na kojima se može dogoditi teška nesreća.

III. **Opis postrojenja**

A. Opis glavnih djelatnosti i proizvoda dijelova pogona koji su važni s gledišta sigurnosti, izvori rizika od teške nesreće i uvjeti pod kojima se takva teška nesreća može dogoditi, zajedno s opisom predloženih preventivnih mjera;

B. opis procesâ, posebno načina rada;

C. opis opasnih tvari:

1. popis opasnih tvari koji uključuje:

— identifikaciju opasnih tvari: kemijsko ime, broj CAS, ime u skladu s IUPAC nomenklaturom,

— maksimalnu količinu opasnih tvari koje su prisutne ili mogu biti prisutne;

2. fizikalne, kemijske, toksikološke karakteristike i navođenje neposrednih i odgođenih opasnosti za ljude i okoliš;

3. fizikalno i kemijsko ponašanje pod normalnim uvjetima uporabe ili predvidljivim uvjetima nesreće.

IV. **Utvrđivanje i analiza rizika od nesreća i metode sprečavanja**

A. detaljan opis scenarija mogućih teških nesreća i njihove vjerojatnosti ili uvjeta pod kojima se događaju uključujući sažetak događaja koji mogu pokrenuti svaki od tih scenarija, pri čemu njihovi uzroci mogu biti unutar ili izvan pogona;

▼M2

B. Procjena opsega i ozbiljnosti posljedica ustanovljenih teških nesreća, uključujući karte, slike ili, prema potrebi, odgovarajuće opise, koji prikazuju područja koja bi mogla biti pogođena takvim nesrećama koje potječu iz objekata, podložno odredbama članka 13. stavka 4. i članka 20.

▼B

C. opis tehničkih parametara i opreme koja se upotrebljava za sigurnost pogona.

▼B

V. **Mjere zaštite i intervencije u svrhu ograničavanja posljedica nesreće**

A. opis opreme postavljene u pogonu u svrhu ograničavanja posljedica teških nesreća;

B. organizacija uzbunjivanja i intervencija;

C. opis unutarnjih i vanjskih resursa koje je moguće mobilizirati;

D. sažetak elemenata, opisanih pod A, B i C gore, potrebnih za izradu unutarnjeg plana intervencija u skladu s člankom 11.

▼B

PRILOG III.

NAČELA IZ ČLANKA 7. I INFORMACIJE IZ ČLANKA 9. O SUSTAVU UPRAVLJANJA TE ORGANIZACIJI POGONA S CILJEM SPREČAVANJA TEŠKIH NESREĆA

U svrhu provedbe politike operatera za sprečavanje teških nesreća i sustava upravljanja sigurnošću treba uzeti u obzir sljedeće elemente. Zahtjevi utvrđeni u dokumentu iz članka 7. trebaju biti razmjerni opasnostima od teških nesreća koje pogon predstavlja:

(a) politika sprečavanja teških nesreća treba biti izrađena u pisanom obliku i uključivati cjelokupne ciljeve i načela djelovanja operatera u pogledu kontrole opasnosti od teških nesreća;

(b) sustav upravljanja sigurnošću treba uključivati dio općeg sustava upravljanja koji uključuje organizacijsku strukturu, odgovornosti, prakse, postupke, procese i sredstva za određivanje i provedbu politike sprečavanja teških nesreća;

(c) sustav upravljanja sigurnošću treba obuhvatiti sljedeća pitanja:

▼M2

i. organizacija i osoblje – uloge i odgovornosti osoblja uključenog u upravljanje u slučaju teških nesreća na svim razinama u organizaciji. Utvrđivanje potreba osposobljavanja tog osoblja i tako utvrđenog osposobljavanja. Sudjelovanje zaposlenika i osoblja izvođača radova koji rade u pogonu;

▼B

ii. identifikacija i ocjena teških opasnosti - donošenje i provedba postupaka za sustavno identificiranje većih opasnosti koje nastaju pri uobičajenom i neuobičajenom radu i procjena njihove vjerojatnosti i ozbiljnosti;

iii. kontrola rada - donošenje i provedba postupaka i uputa za siguran rad, uključujući održavanje postrojenja, procesa i opreme te privremenih zaustavljanja;

iv. upravljanje promjenama - donošenje i provedba postupaka za planiranje izmjena postrojenja ili za projektiranje novih postrojenja, procesa ili skladišnih prostora;

▼M2

v. Planiranje intervencija u hitnim slučajevima - donošenje i provedba postupaka radi identificiranja predvidljivih hitnih slučajeva sustavnom analizom, radi pripreme, ispitivanja i preispitivanja planova intervencija i omogućavanja posebnog osposobljavanja za dotično osoblje. Takvo osposobljavanje prolazi svo osoblje zaposleno u pogonu, uključujući relevantno osoblje izvođača radova.

▼B

vi. nadziranje izvedbe - donošenje i provedba postupaka za tekuću procjenu pridržavanja ciljeva navedenih u politici operatera za sprečavanje teških nesreća i sustavu upravljanja sigurnošću te mehanizama za istraživanje i korektivno djelovanje u slučaju nepridržavanja. Postupci trebaju obuhvaćati sustav operatera za izvješćivanje o teškim nesrećama i nesrećama koje su se umalo dogodile, posebno onih koje uključuju neuspjeh mjera zaštite, te njihovo istraživanje i daljnje postupanje na temelju pouka izvučenih iz nesreća;

▼B

vii. revizija i pregled - donošenje i provedba postupaka za periodičnu sustavnu procjenu politike sprečavanja teških nesreća te učinkovitosti i primjerenosti sustava upravljanja sigurnošću; dokumentirani pregled provođenja politike i sustava upravljanja sigurnošću te njegovo ažuriranje od strane uprave pogona.

▼B

PRILOG IV.

PODACI I INFORMACIJE KOJE TREBA UKLJUČITI U PLANOVE INTERVENCIJA NAVEDENE U ČLANKU 11.

1. **Unutarnji planovi intervencija**

(a) imena i funkcije osoba ovlaštenih za pokretanje postupaka u slučaju neželjenog događaja i ime odgovorne osobe za usklađivanje mjera za ublažavanje posljedica nesreće u pogonu;

(b) ime i funkcija osobe koja je odgovorna za vezu s tijelom odgovornim za vanjski plan intervencija;

(c) za predvidljive uvjete ili događaje koji bi mogli biti značajni za nastanak teške nesreće, opis aktivnosti koje treba poduzeti za nadziranje uvjeta ili događaja i za ograničavanje njihovih posljedica, uključujući opis zaštitne opreme i raspoloživih sredstva;

(d) mjere za ograničavanje rizika za osobe u pogonu, uključujući načine upozoravanja i očekivano ponašanje osoba po primitku upozorenja;

(e) mjere za pružanje ranog upozorenja na izvanredni događaj tijelu odgovornom za pokretanje vanjskog plana intervencija, uključujući vrstu informacija koje treba sadržavati početno upozorenje, te mjere za pružanje detaljnijih informacija kada one postanu raspoložive;

(f) mjere za osposobljavanje osoblja za dužnosti koje će trebati obavljati, i prema potrebi njihovo usklađivanje s interventnim jedinicama izvan pogona;

(g) postupci za osiguravanje pomoći mjerama za ublažavanje izvan pogona.

2. **Vanjski planovi intervencija**

(a) imena ili funkcije osoba ovlaštenih za pokretanje interventnih postupaka i osoba ovlaštenih za vođenje i usklađivanje aktivnosti izvan pogona;

(b) mjere za dobivanje ranog upozorenja o nesrećama, o alarmiranju i postupcima pozivanja;

(c) mjere za usklađivanje sredstava potrebnih za provedbu vanjskog plana intervencija;

(d) postupci za osiguravanje pomoći mjerama za ublažavanje u pogonu;

(e) postupci za mjere za ublažavanje izvan pogona;

(f) mjere za obavješćivanje javnosti o nesreći i o tome kako se ponašati nakon nesreće;

(g) mjere za obavješćivanje interventnih jedinica drugih država članica u slučaju teške nesreće s mogućim prekograničnim posljedicama.

▼B

PRILOG V.

INFORMACIJE KOJE TREBA DOSTAVITI JAVNOSTI KAKO JE PREDVIĐENO U ČLANKU 13. STAVKU 1.

1. Ime operatera i adresa pogona.
2. Naziv funkcije koju obavlja osoba koja daje informaciju.
3. Potvrda da pogon podliježe propisima i/ili administrativnim odredbama za provedbu ove Direktive i da je nadležnom tijelu podnesena obavijest iz članka 6. stavka 3. ili izvješće o sigurnosti iz članka 9. stavka 1.
4. Jednostavan opis jedne ili više djelatnosti pogona.
5. Uobičajeni nazivi, ili u slučaju opasnih tvari iz dijela 2. Priloga I., opći nazivi ili općenito razvrstavanje tvari i pripravaka prema opasnostima prisutnim u pogonu koji mogu uzrokovati tešku nesreću, uz navođenje njihovih temeljnih opasnih svojstava.
6. Opće informacije koje se odnose na prirodu opasnosti od teških nesreća, uključujući njihove moguće posljedice za stanovništvo i okoliš.
7. Odgovarajuće informacije o tome kako će navedeno stanovništvo biti upozoreno i informirano u slučaju teške nesreće.
8. Odgovarajuće informacije o aktivnostima koje spomenuto stanovništvo treba poduzeti i o tome kako se treba ponašati u slučaju teške nesreće.
9. Potvrda da operater mora organizirati odgovarajuće mjere u pogonu, posebno povezati se s interventnim jedinicama, kako bi se izašlo na kraj s teškim nesrećama i smanjile njihove posljedice.
10. Upućivanje na vanjski plan intervencija koji je izrađen za otklanjanje posljedica nesreća izvan pogona. To upućivanje treba uključivati i poziv da se u trenutku nesreće poštuju sve upute ili zahtjevi interventnih jedinica.
11. Detalji o tome gdje se mogu dobiti daljnje relevantne informacije, podložno zahtjevima tajnosti navedenima u nacionalnom zakonodavstvu.

▼B

PRILOG VI.

KRITERIJI ZA OBAVJEŠĆIVANJE KOMISIJE O NESREĆI, KAKO JE PREDVIĐENO U ČLANKU 15. STAVKU 1.

I. Komisija mora biti obaviještena o svakoj nesreći iz stavka 1. ili nesreći koja ima najmanje jednu od posljedica opisanih u stavcima 2., 3., 4. i 5.

1. **Uključene tvari**

Svaki požar ili eksplozija ili slučajno ispuštanje opasne tvari koja uključuje količinu od najmanje 5 % granične količine iz stupca 3. Priloga I.

2. **Ozljede osoba i šteta na nekretninama**

Nesreća u koju je neposredno uključena opasna tvar i koja uzrokuje jedan od sljedećih događaja:

— smrt,

— šest osoba ozlijeđenih u pogonu i hospitaliziranih tijekom najmanje 24 sata,

— jedna osoba izvan pogona hospitalizirana tijekom najmanje 24 sata,

— stambeni objekt ili objekti izvan pogona oštećeni i neupotrebljivi zbog nesreće,

— evakuacija ili zatočenje osoba tijekom više od 2 sata (osobe × sati): vrijednost najmanje 500,

— prekid opskrbe pitkom vodom, električnom energijom, plinom ili prekid telefonskih linija tijekom više od 2 sata (osobe × sati): vrijednost najmanje 1 000.

3. **Neposredna šteta za okoliš**

— *trajna ili dugoročna šteta za kopnena staništa:*

— 0,5 ha ili više zakonodavstvom zaštićenog staništa važnog u smislu okoliša ili očuvanja,

— 10 ili više hektara šireg područja staništa, uključujući poljoprivredna zemljišta,

— *znatna ili dugoročna šteta za svježu vodu i morska staništa* ([1])

— 10 km ili više rijeke ili kanala,

— 1 ha ili više jezera ili ribnjaka,

— 2 ha ili više delte,

— 2 ha ili više obale ili otvorenog mora,

— *znatna šteta za izvor ili podzemnu vodu* ([1]),

— 1 ha ili više.

4. **Šteta na imovini**

— šteta na imovini pogona: najmanje 2 milijuna ECU,

— šteta na imovini izvan pogona: najmanje 0,5 milijuna ECU.

([1]) Pri procjeni štete može se, prema potrebi, uputiti na direktive 75/440/EEZ, 76/464/EEZ i direktive donesene za njihovu primjenu u vezi s određenim tvarima, i to direktive 76/160/EEZ, 78/659/EEZ, 79/923/EEZ, ili sa smrtonosnom koncentracijom (LC) za 50 % vrsta koje su reprezentativne za pogođeni okoliš, kako je utvrđeno Direktivom 92/32/EEZ za kriterij „opasno za okoliš”.

▼B

5. **Prekogranična šteta**

Svaka nesreća u kojoj je izravno uključena opasna tvar koja uzrokuje učinke izvan državnog područja dotične države članice.

II. Komisiju treba obavijestiti o nesrećama ili „nesrećama koje su se umalo dogodile” za koje države članice smatraju da su od posebnog tehničkog interesa za sprečavanje teških nesreća i ograničavanje njihovih posljedica i koje ne ispunjavaju gore navedene količinske kriterije za obavješćivanje.